

klaring af, hvor gode de testmetoder, vi har, er, når det gælder at kunne vurdere nanomaterialer.

Det er et vigtigt arbejde, men det er også et arbejde, hvor det især giver mening, at det sker på internationalt plan. FN's miljøprogram, UNEP, har taget fat på det her arbejde; i OECD ydes der et stort arbejde for en koordineret indsats med vurdering af miljø- og sundhedsaspekterne ved nanomaterialer; og det arbejde, der laves i OECD, falder helt i tråd med UNEP's anbefalinger på området. Danmark er også med i flere af de arbejdsgrupper, som OECD har nedsat, og sammen med EU har vi skubbet stærkt på for at komme frem til en fælles forståelse og nogle fælles metoder, og også industrien har arbejdet for at fremme en sådan udvikling.

For Danmarks vedkommende er sagen jo den, at de nanoprodukter, der markedsføres herhjemme, bliver importeret. Så det ligger næsten i sagens natur, at vi har en stor interesse i, at man finder frem til internationale løsninger, og at den regulering, der måtte blive behov for, som et minimum bliver lavet i fællesskab i EU.

Derfor er det også opmuntrende at se, at der faktisk reageres meget hurtigt verden over på at afklare de problemer, der kan være med nanoprodukter og -processer. Jeg var selv med til pressemødet, hvor man lancerede UNEP's årsberetning, altså FN's miljøorganisation, og der er en hel del af årsberetningen faktisk helliget det her emne omkring nanoteknologi, fordi man er opmærksom på, at der kan knytte sig nogle helt særlige problemstillinger til det.

Det er man selvfølgelig opmærksom på, fordi man samtidig også godt ved, at der er store perspektiver i nanoteknologi også med hensyn til at udvikle miljøteknologi, som kan forbedre vores miljø; et område regeringen som bekendt prioriterer højt, hvor vi satser betydelige midler på forskning og udvikling bl.a. via Højteknologifonden.

Der anføres det jo, at de projekter, som skal have støtte, bør inddrage miljø- og sundhedsaspekterne. Det gælder også for så vidt angår de tilskud, der bliver givet til forskning i nanoteknologi. Der er nemlig sat forskning i gang, som handler specifikt om nanomaterialer, miljø og sundhed. Vi arbejder altså på at få opbygget en dansk ekspertise på området, så vi kan være med til internationalt at finde nogle fælles løsninger.

Indenrigs- og Sundhedsministeriet har nedsat en tværministeriel arbejdsgruppe om nanoteknologi og sundhed, og man er der ved at gen-

nemgå den berørte lovgivning i forbindelse med nanoteknologiske produkter på de forskellige relevante ressortområder. Det er et arbejde, som man forventer bliver gjort færdig i år.

Miljøstyrelsen er ved at lægge sidste hånd på en kortlægning af de nanoprodukter, der findes på det danske marked; en kortlægning, der snart vil blive offentliggjort. Styrelsen er desuden gået i gang med at undersøge, hvilke industrier der anvender eller producerer nanomaterialer, og hvordan de håndterer miljø og sundhed i den forbindelse.

Indenrigs- og Sundhedsministeriets projekter og Miljøstyrelsens projekter og kortlægning vil tilsammen give os et rigtig godt grundlag for at vurdere, hvordan vi skal prioritere arbejdet med nanoteknologi herhjemme og ikke mindst altså i forhold til EU, hvor det jo drejer sig om, at vi bruger kræfterne herhjemme til at få noget viden, til at få noget indsigt, så vi kan bidrage til det internationale arbejde på området ved at få frembragt ny viden og ved at udvikle bedre metoder til at undersøge nanomaterialer med henblik på, at vi så forhåbentlig kan få tilpasset den europæiske regulering, hvor det måtte vise sig nødvendigt, og skabe bred international forståelse af håndteringen af nanoteknologi.

Dansk enegang på det her felt giver altså, så vidt jeg overhovedet kan se, ikke nogen mening. Det her er noget, vi skal blive klogere på i fællesskab, det er noget, der skal reguleres tværnationalt. Derfor kan regeringen ikke støtte det her beslutningsforslag.

(Kort bemærkning).

Per Clausen (EL):

Nu støtter Enhedslisten alle de initiativer, miljøministeren har nævnt, ingen tvivl om det. Men sagen er jo, og det sagde miljøministeren også, at der er mange ting, vi ikke ved. Vores beslutningsforslag handler jo lige præcis om, hvad vi gør i den periode, indtil vi får større viden. For kendsgerningen er jo, at mens vi mangler de rette redskaber, de rette målemetoder, de rette begreber til at risikovurdere nanoproduktion og nanoprocesser, så foregår produktionen og processerne jo.

Det er i den fase, hvor vi siger: Skulle vi så ikke i den periode bruge et skærpet forsigtighedsprincip, også for at undgå at der sker nogle ting, der i virkeligheden kan få ulyksalige konsekvenser for nanoproduktionens troværdighed i befolkningen på længere sigt? Derfor er det her altså et overgangsforslag, som vi har stillet, fordi